

Запрошення

Микола Руденко

Заглянь до подвір'я, сідай біля тину.
Тут двері відчиняться в кожную хатину.
І в білому кухлі жіноча рука
Тобі на вечерю подасть молока.

Захочеш, то буде і чарка, й пряження.
Якщо не жонатий, тут швидко оженять.
Занидіти в смутках тобі не дадуть,
І навіть толокою хату складуть.

З рідкого вапна вишумовує піна.
Спідниця підтикана, голі коліна.
І пісня, і зваба, і плетиво кіс,
І в кожному слові крутенький заміс.

Якщо ж ти жонатий — біда невелика:
Стільця не відсидів, хвороб не накликав.
Заходь, перехожий! Було, не було—
А ти не забудеш полтавське село.